

Fecske Csaba

Papír

AVAGY MIRE IS NEM JÓ A VERS

küldetéses költő barátunk
 meghívott néhányunkat közönségtalálkozóra
 egy határ menti kis faluba hogy a határ
 melyik oldalán van ez a település
 nem érdekes itt is ott is értik
 a magyar szót nyelvét nem vehetik el
 az embertől csak a hazáját kocsival mentünk
 a benzin még/már akkor is drága a honor meg kevés
 hát mégiscsak pénzért nem bensőnkből vezérelve
 írunk mi költők az igazság fogadatlan prókátorai
 meleg fogadtatásban volt részünk mosolygós
 fiatalasszonyok szolgálták fel a meleg gulyáslevest
 amelyből tüntetőleg maradt távol a hús
 talán az árak elleni tiltakozásul talán más miatt
 ami után helyénvalóbb volt a víz
 mint a pohárka bor lett volna amiben azért
 kicsit reménykedtünk a teremben szerencsére
 tőlünk többen ültek az asztal túloldalán
 verslábakon ha nem is elszaladt elsántikált az idő taps volt
 a jutalmunk de mintha félkézzel tapsoltak volna
 én legalább úgy örültem hogy vége az estnek
 mint a közönség a költő is ember szükségletei vannak
 néha nagyon sürgetőek sikerült megkönnyebbülnöm végül
 ki ne élt volna meg hasonló katarzist hanem hiába nyúltam
 papírért az bizony nem volt már-már kétségbeestem
 amikor eszembe jutott zsebemben lapul
 néhány felolvasásra szánt vers szép fehér papíron

Péntek Imre

Régi tér

Fölríadsz, mint a vad. Megfejtethetlen álom.
 Ez zsong benned csillapíthatatlanul.
 Fölnyársal, amit tudsz. Összeomlik a várrom.
 Aki még látott elébb, az némán megvakul.